

Ve de la pàgina anterior >>

nenes de 6 a 12 anys, estudiants de Primària, Caritas Menorca la desenvolupa des de fa 10 anys; principalment, a Maó i Ciutadella i des de les parròquies de Sant Antoni, Mare de Déu del Carme i Sant Antoni Maria Claret. La fa amb fillets que tenen sobretot dificultats, com a nou vinguts, amb el català, explica Fel Enrich, responsable del voluntariat de Caritas Diocesana de Menorca. Molts d'aquests nens i nenes venen derivats dels serveis d'orientació escolar dels centres, amb els quals es coordina la feina, la majoria de vegades, i també amb el professorat, per fer el seguiment i evolució de cada alumne. Una feina d'una hora i mitja, en grups de no més de tres al·lots, per tal de poder fer un suport el més personalitzat possible, un cop a la setmana.

Val a dir que la majoria dels voluntaris del programa de Reforç Escolar de Caritas de Menorca són mestres o professors, molts dels quals, ja estan jubilats. És el paradigma d'una tasca voca-

Aquesta labor té com a paradigma a professors ja jubilats que no es cansen d'una docència que és clarament vocacional»

cional per excel·lència, que té aquí diferents noms, com el mateix Tòful Alzina, des de Maó, o Tònia Gomis, des de Ciutadella. Ella ho fa d'ençà que es va jubilar, fa tres anys, de l'IES Maria Àngels Cardona. «Havent-me jubilat amb bon estat, i tenint la vocació docent, vaig considerar que aquesta era la possibilitat que tenia d'oferir un servei a la comunitat i en allò que sabia fer», manifesta. Havia estat professora de llengua, i explica que els fillets que atenen solen mostrar mancances en aquest sentit, si bé aclareix que el reforç escolar va destinat a diferents àrees. En tot cas, destaca com la llengua contribueix a la integració. I encara més que açò, al progrés social, ajudant a l'infant a desenvolupar-se en la societat on viu. Per tant, al caire assistencial s'hi afegeix aquí la tasca de donar recursos a les persones perquè cresquin, per empoderar-les, per dir-ho d'alguna manera.

Tònia Gomis afegeix que aquests fillets, quan arriben aquí, solen estar en una actitud recelosa, amb desconfiança, en una cultura totalment diferent de la de procedència i amb molts dubtes també en l'àmbit personal. Necessiten, diu, el reforç escolar però també que els escoltin. És a dir, una acollida personal on puguin explicar com es troben i puguin sentir-se compresos. Per això, afegeix, és important saber que aquests fillets han deixat a gent al seu país, i que necessiten també parlar dels seus referents culturals, xerrar dels seus costums, i que es valorin. Per altra banda, diu que la barrera de l'idioma hi és, però que no és

Alguns dels infants arriben a una cultura molt diferent de la seva i amb molts dubtes; necessiten el reforç escolar però també que els escoltin»

tan infranquejable. «Sempre m'ha sorprès la gran capacitat que tenen els fillets d'aprendre, que és meravellosa», conta en aquest sentit.

Qui parla també des de l'experiència personal és Tòful Alzina, professor jubilat igualment, si bé, en el seu cas, de l'IES Joan Ramis, i com a ensenyant de matemàtiques. És voluntari de Caritas des de 2013 i coordina el reforç escolar a Maó. Ell parla especialment d'una vocació docent que no s'ha perdut i de tota la satisfacció personal que té ajudar aquests fillets, amb diferents necessitats o dificultats en l'aprenentatge, i on les famílies moltes vegades no ho poden fer. També xerra de la facilitat que tenen els nens i nenes per trencar les barreres de l'idioma i com aquesta tasca, estant en contacte amb aquestes persones i veient que els pots ajudar, «val molt la pena». La d'ajudar a molts infants a no sentir-se sols a un nou país i a adquirir les eines indispensables per poder fer el seu camí.

